

Nr 35.

Ankom till riksdagens kansli den 17 mars 1927 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 1 juli 1918 angående vissa alkoholhaltiga preparat.

(2:a avd.)

I en den 18 februari 1927 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 148, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 1 juli 1918 (nr 564) angående vissa alkoholhaltiga preparat.¹

Häri genom förordnas, att 1, 6 och 10 §§ samt 11 § 2 mom. i förordningen den 1 juli 1918 angående vissa alkoholhaltiga preparat skola, 1 och 6 §§ samt 11 § 2 mom. i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse, samt att i anledning därav förordningens överskrift skall bliva som följer:

Förordning angående vissa alkoholhaltiga preparat m. m.

1 §.

Denna — — — preparat.

Innehåller närings- eller njutningsmedel, efter frånskiljande av däri ingående fasta beståndsdelar, mera än två och en fjärdedels volymprocent alkohol, och är enligt gällande bestämmelser varan icke att anse såsom rusdryck, pilsnerdricka, exportöl eller apoteksvara, skall i fråga om tillverknings, införsel till riket och försäljning av varan vad i 5—10 §§, 11 § 2 och 3 mom. samt 12—20 §§ i denna förordning är stadgat i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

¹ Senaste lydelse, se beträffande 6 § 1924:103 och beträffande 11 § 2 mom. 1926:210.

6 §.

Alkoholhaltigt — — — återkallas.

Där beträffande visst preparat fara för att detsamma skall vinna användning som ersättningsmedel för rusdrycker icke kan anses föreligga, må kontrollstyrelsen förordna, att tillstånd till införsel av dylikt preparat icke erfordras. Om meddelande av sådant förordnande skall generaltullstyrelsen underrättas.

10 §.

Skulle tillverkning eller försäljning av alkoholhaltigt preparat finnas giva anledning till preparatets användande i större utsträckning som ersättningsmedel för rusdrycker eller skulle denatureringen av sådant preparat visa sig otillfredsställande, äger kontrollstyrelsen föreskriva villkor eller inskränkningar i avseende å tillverkningen eller försäljningen eller ock meddela förbud däremot. Beslut härom länder till efterrättelse utan hinder av besvär.

11 §.

2 mom. Avyttrar någon alkoholhaltigt preparat, varmed honom veterligen vidtagits åtgärd, som i 1 mom. sägs, eller eljest under omständigheter, som bort giva honom skäligen anledning antaga, att varan är avsedd att användas som ersättningsmedel för rusdrycker, straffes såsom för olovlig försäljning av rusdrycker enligt 74 § 1 mom. i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker.

Har — — — stadgat.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1927.

Utskottet.
Kontrollstyrelsen.

Föreliggande proposition har föranletts av en den 4 januari 1927 dagtecknad skrivelse från kontrollstyrelsen. I denna skrivelse har kontrollstyrelsen fäst uppmärksamheten på, att enligt nu gällande bestämmelser införslin till och försäljningen inom riket av alkoholhaltiga konserver och alkoholhaltiga konfityrer icke vore i något avseende reglerade. Vissa under de senaste åren inträdda förhållanden hade emellertid enligt kontrollstyrelsens mening syntts vara av sådan beskaffenhet, att åtgärder borde vidtagas till förhindrande av att de varor, som sålunda icke voro underkastade särskild lagstiftning, missbrukades som ersättningsmedel för rusdrycker. Med nämnda skrivelse följde ett förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen angående vissa alkoholhaltiga preparat, vilket i huvudsak överensstämmer med det med propositionen framlagda.

Enligt propositionen skulle till preparatförordningens tillämpningsområde *Propositionen.* hänföras alkoholhaltiga närings- eller njutningsmedel, som innehålla mer än $2\frac{1}{4}$ volymprocent alkohol, sedan fasta beståndsdelar fränskilts, och vilka icke äro att anse såsom rusdryck, pilsnerdricka, exportöl eller apoteksvara.

De bestämmelser i preparatförordningen, som icke skulle gälla ifråga om nu avsedda alkoholhaltiga varor, äro bestämmelserna om anmälningsskyldighet i 2 §, om denaturering i 3 § och om etikettering i 4 § samt straffbestämelsen i 11 § 1 mom. Övriga bestämmelser i preparatförordningen hava gjorts tillämpliga jämväl på dessa alkoholhaltiga varor. Härvid har emellertid i 6 § andra stycket, 10 § och 11 § 2 mom. ordet »förtäring» utbytt mot uttrycket »användning som ersättningsmedel för rusdrycker», i sammanhang varmed föreslagits vissa smärre redaktionella ändringar.

I sitt yttrande till ovannämnda statsrådsprotokoll har chefen för finans- *Departements-*
departementet anfört bland annat följande. *chefen.*

Den i ärendet förebragta utredningen syntes giva vid handen, att vissa hit till riket införda alkoholhaltiga varor, vilkas försäljning icke reglerades av gällande bestämmelser på alkohollagstiftningens område, nämligen konserver i sprithaltig inläggningsvätska och alkoholhaltiga konfityrer, under den senare tiden i ej obetydlig och, åtminstone vad anginge alkoholhaltiga konserver, efter hand stegrad omfattning kommit till användning såsom ersättningsmedel för rusdrycker, ävensom att ej heller nu gällande bestämmelser i tulltaxan voro tillfyllest för att på ett effektivt sätt förhindra ett dylikt missbruk. Härtill komme, att den oreglerade införseln av alkoholhaltiga konfityrer visat sig i konkurrenshänseende medföra väsentliga olägenheter för de inhemska konfityrtillverkarna, vilka icke voro befogade att tillverka dylika konfityrer med en alkoholhalt överstigande visst av kontrollstyrelsen fastställt, jämförelsevis lågt procenttal. Det vore därför lämpligt att i syfte såväl att förhindra oförmälda missbruk som att bereda de inhemska konfityrtillverkarna ett tillbörligt skydd mot utländsk konkurrens en lagstiftning nu genomfördes, varigenom införseln och försäljningen av dylika varor blevo underkastade kontroll. Ehuru missbruket hittills avsett allenast alkoholhaltiga konserver och konfityrer, finge det anses lämpligt att låta de nya stadgandena omfatta alla sådana alkoholhaltiga närings- eller njutningsmedel, som, utan att vara hänförliga till rusdrycker, pilsnerdricka eller exportöl, kunde tänkas bliva föremål för användning såsom ersättningsmedel för rusdrycker. I fråga om formen för de för kontrollen erforderliga bestämmelserna tillstyrkte departementschefen kontrollstyrelsens, av kommerskollegium och generaltullstyrelsen biträdda förslag, enligt vilket förordningen angående vissa alkoholhaltiga preparat skulle göras tillämplig å nu ifrågavarande varor. Såvitt anginge de alkoholhaltiga konserverna skulle en tillämpning av kontrollstyrelsens förslag, enligt vad kommerskollegium och generaltullstyrelsen uppgivit, icke välla mera anmärkningsvärda svårigheter. Ej

heller beträffande alkoholhaltiga konfityrer syntes så bliva fallet, därest kontrollstyrelsen, med stöd av styrelsen i 6 § i förordningen given befogenhet, generellt medgäve införsel av sådana varor utan särskilt tillstånd, där genom intyg av tillverkaren styrktes, att varans alkoholhalt icke överstege visst procenttal, eller styrelsen vidtoge annan lämplig åtgärd till underlåtande av kontrollen.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot föreliggande förslag, får, under åberopande av vad chefen för finansdepartementet till ovannämnda statsrådsprotokoll anfört, hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 148, antaga det med propositionen framlagda förslaget till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 1 juli 1918 (nr 564) angående vissa alkoholhaltiga preparat.

Stockholm den 17 mars 1927.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Wohlin, Wigforss, Björnsson, Schlyter, Jönsson i Boa, Johansson i Arkösund, Olsson i Golvvasta, Björklund, Wahlmark, Johansson i Hornsberg, Lithander, Ericson i Oberga, Israel Holmgren, Olsson i Gävle, Ericson i Boxholm, Ljunggren, Johansson i Krogstorp, Werner och Fjellman.

Reservationer:

av herr *Wohlin*, som ansett den förevarande frågan icke vara av tillräckligt stor nykterhetspolitisk eller annan betydelse att böra föranleda särskild lagstiftning i ämnet och fördenskull yrkat avslag å propositionen; samt

av herr *Lithander*.
